

ни-ти Гръци, и учени-ти имъ отъ срѣдни-ты вѣкове, особливо Бизантійскы ти писатели. Тѣи сж ся научили за Римляны ты, че сж говорили Гръцкый языкъ, та само по това безъ разборъгы зимать за Гръци и ся имжть едно съ тѣхъ. Спорядъ това, като четжть въ Бизантійскы-ты лѣтописы, каквы борбы сж имали Българе-ти съ Римляны-ты, сѣкатъ, че по тѣхъ сж играли Българскы-ты сопы, чини имъ ся, че и сега Българе-ти стоятъ на пжтя имъ, та негы пущеть да гонять до кждѣто тѣи съ мечтателны-ты си уснове сж намыслили да стигнать, та ся распалвать огъ ярость и отъ жеданіе за мьстеніе, и незнажть, что чинять; искать да ны прѣмахнжть. А на Българы-ты малко трѣбва, за да ся раздразнить на-възъ Гръцы-ты. Тѣи сж наричали Римляны ты Гръци, зачто-то говорили Гръцкый языкъ, и малко щжть смѣтать, че днешни-ти Гръци не сж онѣи Римляне, съ които тѣи сж имали толкова расправы, та малко повреда отъ тѣхнж странж може да докара гелѣмж омразж и да поднови древнж-тж враждж, коуж-то сж имали възъ Римляны-ты. Затова добрѣ бы было да ся разумѣжть и двѣ-ты страны, та да не влизать въ боряж, която ще бжде за тщетж и на едны-ты и на другы-ты, по-добрѣ е и едни-ти и другы-ти да гядять себе-си, та да ся не задѣвать по между си.